

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในงานเขียนของนิสิต ที่เรียนวิชา 0115102 ภาษาอังกฤษ II มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2548

**Error Analysis of the Writing of First Year
Students Taking Course 0115102 English II,
Academic Year 2005, Thaksin University**

นวลทิพย์ มหามงคล*

คำสำคัญ : ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ, ข้อผิดพลาด, งานเขียนภาษาอังกฤษ

(Key Word) : English writing skill, Errors, English writing tasks

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนของนิสิตที่เรียนวิชา 0115102 ภาษาอังกฤษ II พร้อมทั้งแสดงตัวอย่างข้อผิดพลาดในงานเขียนของนิสิต โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 0115102 ภาษาอังกฤษ II มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 70 คน

ผู้วิจัยได้เริ่มด้วยการให้ตัวอย่างงานเขียนย่อหน้าขนาดสั้นแก่นิสิต 2 เรื่อง แล้วมอบหมายให้เขียนเรียงความขนาดสั้น คือ เรื่อง Myself และ My Weekend แล้วผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด โดยใช้หลักเกณฑ์การประเมินงานเขียนของ Gaye Wall และจำแนกข้อผิดพลาดตามลักษณะของข้อผิดพลาด

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างมีข้อผิดพลาดทั้งหมด 529 แห่ง

*อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

2. ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด คือ การสะกดคำ (Spelling) มีจำนวน 101 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 19.09
3. ข้อผิดพลาดที่พบบรองลงมา ได้แก่ การใช้คำนาม (Nouns) มีจำนวน 86 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 16.25
4. การใช้คำที่ไม่ตรงกับบริบท (Wrong word choice) มีจำนวน 77 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 14.55

จากผลการวิจัย แสดงว่า นิสิตจำนวนมากยังสับสนในการสะกดคำ อาจารย์ควรชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในการสะกดคำให้แก่ นิสิต เพื่อ นิสิตจะได้ระมัดระวังในการเขียนงานครั้งต่อไป ขณะเดียวกัน นิสิตต้องใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ตลอดเวลาในทักษะการเขียน จึงควรตระหนักถึงความสำคัญในความรู้ด้านไวยากรณ์ และใช้ให้ถูกต้องด้วย

Abstract

The purposes of this research were to study students' writing errors in 0115102 English II and conduct an analysis and point out errors in the examples.

The subjects were 70 students registered for 0115102 English II in the second semester of the academic year 2005.

The research procedure was

1. the researcher gave examples of two short paragraphs to all students in the classes.
2. the researcher gave the students two writing assignments entitled "Myself" and "My Weekend".

The assignments were analysed using Gaye Wall's criteria. Then the errors were classified.

The findings of the study are as follows :

1. Total errors were 529.
2. Spelling errors were the most frequently found errors.
(19.09% or a total of 101 errors)
3. Noun usage was the second most frequently found error.
(16.25 or a total of 86 errors)
4. Incorrect word choice was the third most frequent error.
(14.55 or a total of 77 errors)

The result of the study showed that most of the students were careless in spelling. Their teacher should remind them of such errors, so that the students would not make such

careless errors in the future. In addition, all the grammar rules are essential in writing skill, so the students should be aware of and use the grammar correctly.

ความสำคัญของปัญหาการวิจัย

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจำต้องฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือการฟัง พูด อ่าน และเขียน จะเห็นว่าการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด (Torwong : 2548) ผู้ที่มีความสามารถทางการเขียนได้ดีต้องมีพื้นฐานด้านทักษะการฟังและการอ่านมาก่อน วาเลตและดิสลิก (Valette and Disick. 1967 : 131) ให้ความเห็นเกี่ยวกับทักษะการเขียนว่า ทักษะทั้งสี่ คือการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนับว่ามีความสัมพันธ์กัน แต่การเขียนนั้นมีความยุ่งยากซับซ้อน จึงต้องอาศัยทั้งสามทักษะมาประกอบด้วยจึงจะสามารถเขียนและทำให้เข้าใจได้ชัดเจนขึ้น อย่างไรก็ตาม นิสิตนักศึกษาจำเป็นต้องใช้ทักษะการเขียนในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน (เช่น เขียนโต้ตอบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์) การสมัครงาน (เช่น เขียนรอกแบบฟอร์มต่างๆ) การเรียนและการศึกษาต่อ (เช่น เขียนสรุปย่อ) ดังนั้น การเขียนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญไม่น้อยกว่าทักษะอื่นๆ

อย่างไรก็ตาม ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยยังมีข้อบกพร่อง บำรุง โตรตัน (2524 : 58) มีความเห็นว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดในการเขียนภาษาอังกฤษคือ นักเรียนไทยมักจะแปลไทยเป็นอังกฤษคำต่อคำ และโครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญต่อนักเรียนไทย เพราะโครงสร้างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษต่างกันมาก เช่น คำขยายคำนามในภาษาไทย ต้องใช้หลังคำนาม ตัวอย่างเช่น เขาเป็นคนอ้วน คำว่า 'อ้วน' อยู่ท้ายประโยค แต่ในภาษาอังกฤษ He is a fat man. คำว่า fat อยู่หน้าคำนาม เป็นต้น

นอกจากการที่ผู้เรียนต้องตระหนักความแตกต่างด้านโครงสร้างระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษแล้ว ผู้เรียนยังต้องเขียนให้ถูกต้องตามหลักภาษาของภาษาอังกฤษ รวมถึงต้องรู้จักใช้ถ้อยคำสำนวนให้ถูกต้องตามสถานการณ์ด้วย ซึ่งนับว่าเป็นทักษะที่ต้องการความชำนาญอย่างยิ่ง แม้แต่นิสิตนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยยังมีปัญหาในการเขียน ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่นักเรียนไทยมีข้อบกพร่องอยู่มาก ผู้เรียนมักเขียนภาษาอังกฤษผิดๆ แม้ในประโยคง่าย ๆ ในฐานะที่ผู้วิจัยสอนวิชาภาษาอังกฤษในภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีความสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับพื้นฐาน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนการสอนและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านภาษาอังกฤษของนิสิตของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านทักษะการเขียนให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดพร้อมทั้งแสดงตัวอย่าง ข้อผิดพลาดในการเขียนของนิสิตที่เรียนวิชา 0115102 ภาษาอังกฤษ II กลุ่ม 13 กลุ่ม 28 และ กลุ่ม 36 มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2548

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการเรียนการสอนรายวิชา 0115101 ภาษาอังกฤษ I และ 0115102 ภาษาอังกฤษ II
2. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาภายในขอบเขตต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านข้อมูล
การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากับนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่เรียนวิชา 0115102 ภาษาอังกฤษ II จำนวน 70 คน ได้แก่ กลุ่ม 13, 28 และ 36 ปีการศึกษา 2548
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา
การวิจัยครั้งนี้เป็นการให้นิสิตฝึกทักษะการเขียนเพียง 2 ลักษณะ คือ
2.1. การเขียนแบบ Description (การเขียนแบบพรรณนา)
2.2. การเขียนแบบ Narration (การเขียนแบบเล่าเรื่อง)

การกำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชา 0115102 ภาษาอังกฤษ II ในปีการศึกษา 2548 วิทยาเขตสงขลา จำนวน 1,326 คน

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มตัวอย่างจากนิสิตกลุ่ม 13, กลุ่ม 28 และกลุ่ม 36 จำนวน 70 คน

การสร้างเครื่องมือและขั้นตอนการวิจัย

1. การเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยเตรียมเอกสารการสอน จำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่อง Myself ซึ่งมีลักษณะการเขียนแบบการพรรณนา และเรื่อง My Weekend ซึ่งมีลักษณะการเขียนแบบเล่าเรื่อง
2. สอนนิสิตโดยให้ดูตัวอย่างเรื่อง Myself โดยให้นิสิตสังเกตรูปแบบประโยค การใช้กาล การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้คำและสำนวน
3. มอบหมายให้นิสิตเขียนเรื่องขนาดสั้น จากตัวอย่าง โดยกำหนดชื่อเรื่องว่า Myself
4. รวบรวมงานเขียนของนิสิต ตรวจและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดงานชิ้นที่ 1 โดยใช้หลักเกณฑ์การประเมินงานเขียนของ Gaye Wall
5. ให้นิสิตดูเรื่อง My Weekend เป็นตัวอย่าง และมอบหมายให้เขียนเรื่องขนาดสั้น โดยกำหนดชื่อเรื่องว่า My Weekend

6. รวบรวมงานเขียนของนิสิต ตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดงานชิ้นที่ 2 โดยใช้หลักเกณฑ์
การประเมินงานเขียนของ Gaye Wall
7. สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาพบว่างานเขียนทั้ง 70 ชิ้น มีข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดคือเรื่องการสะกดคำ โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 101 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 19.09 ข้อผิดพลาดที่รองลงมาได้แก่การใช้คำนาม มีจำนวน 86 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 16.25 ส่วนข้อผิดพลาดที่พบเป็นอันดับที่สาม คือการใช้คำที่ไม่ตรงกับบริบท มีจำนวน 77 แห่ง หรือคิดเป็นร้อยละ 14.55

ตารางที่ 1 ตารางสรุปข้อผิดพลาดในงานเขียนของนิสิตที่เรียนวิชา 0115102 ภาษาอังกฤษ II
ปีการศึกษา 2548

ประเภท	จำนวน	ค่าร้อยละ
1. การสะกดคำ (Spelling)	101	19.09
2. การใช้คำนาม (Nouns)	86	16.25
3. การใช้คำที่ไม่ตรงกับบริบท (Wrong word choice)	77	14.55
4. การใช้กาล (Verb-tense consistency)	59	11.15
5. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation mark)	37	6.99
6. การใช้คำนำหน้าคำนาม (Articles)	32	6.04
7. การใช้รูปประโยคไม่สมบูรณ์ (Sentence fragments)	25	4.72
8. การใช้คำบุพบท (Prepositions)	25	4.72
9. การใช้คำฟุ่มเฟือย (Wordiness)	24	4.53
10. การใช้คำนามที่ลงท้ายด้วย - ing (Gerund)	22	4.15
11. การเรียงลำดับคำ (Word order)	13	2.45
12. การใช้คำวิเศษณ์ (Adjectives)	12	2.26
13. การใช้รูปประโยคที่เท่าเทียมกัน (Parallel construction)	8	1.51
14. การใช้กริยาช่วย (Modality)	6	1.13
15. การเปรียบเทียบ (Comparatives)	1	0.18
16. การเรียงส่วนขยาย (Run-on sentences)	1	0.18
รวมความผิดทุกประเภท	529	100 %

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอน

1. ผู้สอนสามารถนำผลจากการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอน แกไขและชี้แนะข้อผิดพลาดต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อผิดพลาดที่พบในอัตราสูง เช่น ตัวสะกด การใช้คำนาม และการใช้คำที่ไม่ตรงกับบริบท เป็นต้น

2. ข้อผิดพลาดส่วนใหญ่เกิดจากการที่นิสิตขาดความระมัดระวังเช่น นิสิตไม่ตรวจทานการสะกดคำ รองลงมาคือ นิสิตไม่ปฏิบัติตามหลักไวยากรณ์ว่าด้วยการใช้คำนามเป็นเอกพจน์ หรือพหูพจน์ ประการต่อมาคือ นิสิตไม่สามารถเลือกคำที่เหมาะสมกับบริบท

ข. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. งานวิจัยนี้ใช้ข้อมูลที่เป็นารเขียนแบบอิสระ (free writing) ซึ่งเป็นกิจกรรมการสอนเขียนที่มีความยากเนื่องจากการเขียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เขียนแสดงออกทางความคิดแล้วเรียบเรียงด้วยลีลาการใช้ภาษาของผู้เขียนเอง ผู้สนใจอาจทำการศึกษาโดยให้ผู้เรียนเขียนในลักษณะอื่นๆ ที่ง่ายกว่าการเขียนประเภทดังกล่าว โดยเริ่มจากการเขียนแบบควบคุม (controlled writing) หรือการเขียนแบบชี้แนะ (guided writing) โดยผู้สนใจสามารถศึกษาตัวอย่างประชากรเป็นกลุ่ม หรือศึกษาเป็นรายบุคคลเพื่อศึกษาพัฒนาการทางการเขียนของผู้เรียน

2. ผู้สอนอาจวิจัยโดยให้กลุ่มตัวอย่างฝึกการเขียนแบบเปรียบเทียบ (comparison) หรือฝึกการเขียนแบบจำแนก (Classification) เป็นต้น

3. ผู้สอนอาจเปรียบเทียบทักษะการเขียนกับกลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มอื่น เช่น กลุ่มนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 หรือ ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียน

4. ผู้สอนอาจนำผลจากการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการเรียนการสอน อาจเน้นกฎไวยากรณ์ที่สำคัญ หรือใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม

เอกสารอ้างอิง

- ต่อวงศ์ ปทุมรัตน์. (2548). Trends and Issues in the Teaching of EFL Writing : When Shall We Go ? วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 22 (3), 115-122.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2524). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ นครปฐม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขั้นพื้นฐาน เด็กไทยด้านภาษาตกระนา. (2548). ผู้จัดการออนไลน์ สืบค้นเมื่อ 29 มิถุนายน 2548 จาก <http://www.manager.co.th>.
- พิชญ์สินี ชาวอุไร. (2545). การศึกษาข้อผิดพลาดในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ กรณีนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏนครปฐม ภาษาปริทัศน์ 20(1), 137-155.

วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร. (2545). ผลการวิเคราะห์ข้อบกพร่องทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษต่อ
แนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน. วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ 24(2), 80-90.
อัจฉรา เฟ่งพานิชย์. (2529). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Gaye, W. (2006) . Common Errors in Students' Written Work Academic Writing Seminar. Songkhla : Thaksin University.

Purdue University. (2006). OWL handouts : Complete Index by Topic Retrieved
July 8, 2006 from <http://owl.english.purdue.com/>

Valette, R., & Disick, R., (1967). Modern Language Performance Objective and Individualization : Handbook. New York : Harcourt Brace Govanovich, Inc.

Supalak Na-ngam. (2005) . Common Grammatical Errors in Foundation English I Written Assignments of Prince of Songkla University Students with High and Low English Entrance Examination Scores. Master of Arts Thesis. Prince of Songkhla University.